

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

3.1 สมมติฐานการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานดังนี้

สัมพันธภาพเชิงอำนาจในทางกฎหมาย การสั่งการ และการตัดสินใจ ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ในการจัดการสถานะฉุกเฉินของจังหวัดเชียงใหม่ มีลักษณะความสัมพันธ์ที่ปรากฏใน 2 รูปแบบ คือ ความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นไปตามลำดับขั้นของการบังคับบัญชาและความสัมพันธ์ที่เป็นไปตามลำดับขั้นของการบังคับบัญชา ซึ่งแตกต่างกันไปตามความรุนแรงของสถานะฉุกเฉิน

3.2 ขอบเขตการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตสำหรับการศึกษา ดังนี้

3.2.1 ขอบเขตของเนื้อหา แบ่งออกเป็น

- 1) ความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ในการใช้อำนาจในการจัดการสถานะฉุกเฉิน
- 2) การจัดการสถานะฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในการศึกษา มีขอบเขตของการจัดการสถานะฉุกเฉิน 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย การจัดการก่อนเกิดเหตุ การจัดการขณะเกิดเหตุ และการจัดการหลังเกิดเหตุ

3.2.2 ขอบเขตของเวลา คือ ระหว่างเดือนสิงหาคม จนถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2548

3.2.3 ขอบเขตทางกายภาพ ผู้ศึกษาได้เลือกและกำหนดพื้นที่การศึกษา ดังนี้คือ อำเภอเมืองเชียงใหม่และอำเภอแม่แตง เหตุที่เลือกพื้นที่การศึกษาดังกล่าว เนื่องจาก

ประการแรก ปีพ.ศ. 2548 ที่ผ่านมา พื้นที่ทั้งสองเป็นพื้นที่ที่ประสบกับปัญหาอุทกภัยอย่างต่อเนื่องและค่อนข้างมีความรุนแรง ทั้งนี้เพื่อให้เห็นถึงพัฒนาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าไปแก้ไข จัดการ กับสถานการณ์อุทกภัยที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง

ประการที่สอง การที่เขตพื้นที่อำเภอเมืองและอำเภอแม่แตงมีสภาพของการเป็นชุมชนที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เขตพื้นที่อำเภอเมืองมีสภาพเป็นชุมชนเมืองและกิ่งเมืองที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับสูงและค่อนข้างสูง เป็นที่ตั้งของหน่วยงานส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด ที่มีหน้าที่ในการแก้ไข จัดการ สถานการณ์ฉุกเฉินของจังหวัด ขณะที่อำเภอแม่แตงเป็นเขตพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลออกไปมีสภาพชุมชนทั่วไปเป็นแบบชุมชนชนบท ดังนั้นจึงทำให้มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความแตกต่างและตรงกันข้ามกับพื้นที่ในเขตเมืองอย่างสิ้นเชิง อีกประการหนึ่งคือ แม่น้ำปิงที่ไหลผ่านตัวเมืองเชียงใหม่ มีต้นน้ำอยู่ที่อำเภอเชียงดาว ไหลลงมาสมทบกับแม่น้ำสาขาหลักอยู่ 2 สาย คือ น้ำแม่แตงและน้ำแม่จัดที่อำเภอแม่แตง ฉะนั้นอำเภอแม่แตงจึงเป็นพื้นที่รับน้ำเหนือตัวเมืองเชียงใหม่ ก่อนที่จะไหลผ่านตัวเมืองเชียงใหม่ซึ่งเป็นพื้นที่รองรับน้ำ

การเลือกพื้นที่การศึกษาที่ประสบกับปรากฏการณ์ที่เหมือนกันแต่เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะทางกายภาพของชุมชนที่แตกต่างกันทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และ โครงสร้างของพื้นที่ที่แตกต่างกันในทางอุทกวิทยา เพื่อให้เห็นถึงการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในเชิง “พื้นที่” ในขณะเดียวกันก็เพื่อให้เห็นถึงปัญหาและอุปสรรคของแต่ละองค์กรในแต่ละพื้นที่ที่ประสบต่างกันด้วย

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงขอคำว่า “การศึกษานี้ไม่ใช่เป็นการศึกษาในการเปรียบเทียบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระหว่างรูปแบบเทศบาลและรูปแบบองค์กรบริหารส่วนตำบล”

3.2.4 ขอบเขตของประชากร

1. หน่วยงานและองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ต่อการจัดการสถานะฉุกเฉิน ในสถานการณ์อุทกภัยของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่

- 1) หน่วยงานราชการบริหารส่วนภูมิภาคในระดับจังหวัดและอำเภอ
 - ที่ทำการปกครองจังหวัดเชียงใหม่
 - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงใหม่
 - สำนักชลประทานที่ 1 (จ. เชียงใหม่ ลำพูน และแม่ฮ่องสอน)
 - ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองและอำเภอแม่แตง
- 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - เทศบาลนครเชียงใหม่
 - องค์การบริหารส่วนตำบลแม่หอพระ

2. ผู้นำชุมชนและประชาชนผู้ประสบอุทกภัยในปีพ.ศ. 2548 ในพื้นที่เทศบาลนคร
เชียงใหม่และตำบลแม่หอพระ

3.2.5 ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) ผู้ศึกษาจึงได้กำหนด
จำนวนประชากรให้เหมาะสมเพื่อที่จะสามารถเก็บข้อมูลในภาคสนามได้จริง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ในการศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 32 คน ซึ่งได้ใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive
Sampling) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. กลุ่มผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ต่อการจัดการสภาวะฉุกเฉิน ในสถานการณ์อุทกภัยของจังหวัด
เชียงใหม่ ได้แก่

1) ข้าราชการส่วนภูมิภาค

- ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ (ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจ. เชียงใหม่)
จำนวน 1 คน
- หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงใหม่
(เลขานุการกองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจ. เชียงใหม่) จำนวน 1 คน
- หัวหน้าสำนักชลประทานที่ 1 จำนวน 1 คน
- นายอำเภอเมืองเชียงใหม่ (ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอ. เมือง)
จำนวน 1 คน
- นายอำเภอแม่แตง (ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอ. แม่แตง)
จำนวน 1 คน

2) ผู้บริหารและข้าราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ (ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาล
นครเชียงใหม่) จำนวน 1 คน
- ปลัดเทศบาลนครเชียงใหม่ (เจ้าหน้าที่ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนท้องถิ่น)
จำนวน 1 คน
- นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่หอพระ (ผู้อำนวยการป้องกันภัย
ฝ่ายพลเรือนเขตอบต. แม่หอพระ) จำนวน 1 คน

- ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่หอพระ (เจ้าหน้าที่ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนท้องถิ่น) จำนวน 1 คน

รวมทั้งหมด 9 คน

2. ผู้นำชุมชนและประชาชนผู้ประสบอุทกภัย

1) ตำบลวัดเกต ตำบลช้างม้อ ตำบลฟ้าฮ่าม ตำบลป่าตัน ตำบลช้างคลาน ตำบลป่าแดด และตำบลหนองหอย ในพื้นที่เทศบาลนครเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ ตำบลละ 2 คน (ประธานชุมชนและประชาชน) รวม 14 คน

2) ตำบลแม่หอพระ ในพื้นที่อำเภอแม่แตง (เฉพาะหมู่ที่ 2 บ้านหัวฝาย หมู่ที่ 3 บ้านผึ้ง หมู่ที่ 5 บ้านแม่หอพระ หมู่ที่ 7 บ้านนาเม็ง) หมู่บ้านละ 2 คน (ผู้ใหญ่บ้านและประชาชน) และกำนันตำบลแม่หอพระ จำนวน 1 คน รวม 9 คน

รวมทั้งหมด 23 คน

3.3 วิธีการศึกษา

3.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

การศึกษาในส่วนแรก เป็นการค้นคว้า รวบรวม เอกสารงานเขียนต่างๆ ทั้งที่เป็นตัวบทกฎหมาย เอกสารของทางราชการที่ได้จัดทำขึ้นเผยแพร่และรายงานผลการดำเนินงาน หนังสือ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความ วารสาร สิ่งพิมพ์ และสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์จากเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแนวคิดต่างๆ ที่นักคิด นักวิชาการ นักปกครอง ได้สร้างไว้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบในการศึกษา สำหรับการแสวงหาตัวแบบเบื้องต้น และการวิเคราะห์ รวมทั้งกำหนดวิธีการศึกษาในภาคสนามต่อไป

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

การศึกษาในส่วนนี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่การศึกษาที่กำหนดไว้ แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1) การสัมภาษณ์

วิธีการศึกษานี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ต่อการจัดการสภาวะฉุกเฉิน ในสถานการณ์อุทกภัยของจังหวัดเชียงใหม่ และประชาชนผู้ประสบภัยหรือเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยที่เกิดขึ้น การเลือกใช้วิธีการศึกษาในลักษณะนี้กับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว เพื่อให้ได้ข้อมูลตามความเป็นจริงในทุกมิติ เช่น ข้อมูลทางด้านความรู้สึกนึกคิด ข้อมูลทางการเมือง เป็นต้น

2) การสังเกต

วิธีการศึกษานี้ เป็นการเก็บข้อมูลจากพฤติกรรมของผู้ให้สัมภาษณ์ สภภาพแวดล้อมของชุมชน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเสริมในบางส่วน

3.3.2 เครื่องมือในการศึกษา

เครื่องมือในการศึกษาใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured) ให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็น แบ่งเป็น 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการสถานะฉุกเฉินในสถานการณ์อุทกภัยของจังหวัดเชียงใหม่

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและข้าราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ชุดที่ 3 แบบสัมภาษณ์ประชาชนผู้ประสบอุทกภัยในปีพ.ศ. 2548

3.3.3 การประมวลและวิเคราะห์ผล

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เอกสารที่เกี่ยวข้อง และการสังเกตการณ์แบบไม่เป็นทางการมาวิเคราะห์ (ตีความเพื่อสร้างข้อสรุป) เรียบเรียง ประมวล เพื่อเสนอการเมืองเรื่องการจัดการสถานะฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่: กรณีศึกษาสถานการณ์อุทกภัยในปีพ.ศ. 2548 โดยใช้วิธีการพรรณนาความ

3.4 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา

“การเมือง” (Politics) หมายถึง การใช้อำนาจในทางกฎหมาย การสั่งการ และการตัดสินใจ ของผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการสถานะฉุกเฉินในราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

“การจัดการสถานะฉุกเฉิน” (Emergency Management) หมายถึง การแก้ไขหรือจัดการปรากฏการณ์ทางสังคมที่เป็นภาวะผิดปกติที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง หรือเป็นภาวะที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดฝัน ไม่ตั้งใจ และไม่สามารถระบุเวลาที่เกิดขึ้นได้ เช่น อุบัติเหตุ การระเบิด พายุ อุทกภัย อัคคีภัย เป็นต้น ด้วยการประสานทรัพยากรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น คน เงิน สิ่งของ และวิธีการต่างๆ เพื่อให้เหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นได้ลดผลกระทบต่างๆ ที่ได้สร้างความเสียหายให้แก่สังคมให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

“อุทกภัย” (Flood) หมายถึง อันตรายเป็นที่เกิดจากภาวะน้ำท่วมซึ่งภาวะดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากการที่น้ำทะเลหรือน้ำในแม่น้ำลำคลองมีระดับสูงขึ้นมากกว่าปกติ หรืออาจจะเกิดจากการที่มีฝน

ตกหนักติดต่อกันเป็นระยะเวลานานทำให้น้ำฝนไหลบ่าลงมาจากภูเขาหรือที่สูงลงมายังพื้นราบที่อยู่ด้านล่าง หรืออาจเกิดจากการที่น้ำฝนที่ตกลงมาในปริมาณมากไม่สามารถระบายหรือไหลออกจากพื้นที่นั้นๆ ได้ทันทั่วทั้ง ความรุนแรงของกระแสน้ำทำความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินได้

พวงเพชร ธนสิน และ อัญญาศ โปราณานนท์ (2534: 2-11) ได้จำแนกลักษณะของน้ำท่วมเป็น 2 ลักษณะ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะภูมิประเทศ คือ น้ำท่วมขัง เป็นสภาวะน้ำท่วมที่เกิดขึ้นเนื่องจากการระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพ มักเกิดบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำและบริเวณชุมชนเมืองใหญ่ๆ มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งเกิดจากฝนตกหนัก ณ จุดนั้นๆ ติดต่อกันเป็นเวลาหลายวันหรือเกิดจากสภาวะน้ำล้นตลิ่ง อีกลักษณะ คือ น้ำท่วมฉับพลัน เป็นสภาวะน้ำท่วมที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน เนื่องจากการเคลื่อนตัวอย่างรวดเร็วของปริมาณน้ำจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ ซึ่งมักเกิดขึ้นหลังจากฝนตกหนักไม่เกิน 6 ชั่วโมงและมักเกิดบริเวณที่ราบระหว่างหุบเขา

ในที่นี้ คือ อุทกภัยที่เกิดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่ปี พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นอันตรายจากน้ำท่วมในแบบน้ำท่วมขังและแบบน้ำท่วมฉับพลันที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่

“การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” (Disaster Prevention and Mitigation) หมายถึง อำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยที่องค์กรท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติในการเตรียมพร้อมซึ่งกระทำขึ้นล่วงหน้า เพื่อมิให้สาธารณภัย (ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย ของประชาชน หรือ ความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือรัฐ) เกิดขึ้น หรือถ้าเกิดขึ้นแล้วจะต้องดำเนินการให้ลดลง หรือมิให้ลุกลามไปมากกว่าที่เป็นอยู่

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” (Local Government Organizations) หมายถึง เทศบาลนครเชียงใหม่และองค์การบริหารส่วนตำบลแม่หอพระ

“ราชการบริหารส่วนกลาง” (Central Administration) หมายถึง องค์การบริหารในส่วนกลาง และผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการสถานะฉุกเฉินในระดับประเทศ

“ราชการบริหารส่วนภูมิภาค” (Regional Administration) หมายถึง องค์การบริหารในส่วนภูมิภาคและผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการสถานะฉุกเฉินในระดับอำเภอและจังหวัด

“ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น” (Local Administration) หมายถึง องค์การบริหารในส่วนท้องถิ่นและผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการสถานะฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น

“ประสิทธิผล” (Effect) หมายถึง ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานที่สังกัดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ความสามารถและความอดสาหะในการปฏิบัติงานต่อการจัดการกับสถานะฉุกเฉิน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่ประสบกับภาวะฉุกเฉิน และประชาชนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน อีกทั้งสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมาย

หรือวัตถุประสงค์ของการจัดการสภาวะฉุกเฉิน ตามที่องค์กรกำหนดเอาไว้ได้อย่างครบถ้วนและภายในเวลาที่กำหนด

“ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคเหนือ” (Northern Meteorological Center) หมายถึง หน่วยงานสังกัดในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีหน้าที่รับผิดชอบในการเฝ้าระวัง ตรวจสอบพยากรณ์อากาศ และเตือนภัยให้ประชาชนทราบล่วงหน้า ในกรณีที่อากาศแปรปรวนหรือลักษณะอากาศร้าย จะออกคำเตือนในข้อความที่กะทัดรัด บ่งถึงชนิดของลักษณะอากาศ ขนาดความรุนแรง เกิดที่ไหน ทิศทางการเคลื่อนตัว ความเร็วถ้าเป็นพายุ เวลา และสถานที่ที่จะได้รับผลกระทบ ปัจจุบัน นักอุตุนิยมวิทยาสามารถแจ้งให้ประชาชนทราบล่วงหน้าได้ไม่น้อยกว่า 36 ชั่วโมง

“ศูนย์อุทกวิทยาและบริหารน้ำภาคเหนือตอนบน” (Hydrology and Water Management Center for Upper Northern Region) หมายถึง หน่วยงานในสังกัดกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีหน้าที่ในการสำรวจเพื่อการพยากรณ์และการเตือนภัยน้ำท่วม โดยมีพื้นที่รับผิดชอบใน 8 ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนบน คือ ปิง วัง ยม น่าน กก อิง บางส่วนของโขง และสาละวิน ครอบคลุมพื้นที่ 8 จังหวัด คือ เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง พะเยา เชียงราย แพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน

“สำนักชลประทานที่ 1” (Regional Irrigation Office 1) หมายถึง หน่วยงานในสังกัดกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีหน้าที่หลักคือ จัดให้ได้มาซึ่งน้ำ เพื่อกักเก็บ รักษาควบคุม ส่ง ระบาย แบ่งน้ำเพื่อการเกษตร การพลังงาน การสาธารณสุข โภค และการอุตสาหกรรม และหมายรวมถึงการป้องกันความเสียหายอันเกิดจากน้ำที่อยู่ในเขตชลประทานด้วย โดยมีพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมใน 3 จังหวัด คือ เชียงใหม่ ลำพูน และแม่ฮ่องสอน

“สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงใหม่” (Disaster Prevention and Mitigation Chiang Mai Provincial office) หมายถึง หน่วยงานสังกัดกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย มีฐานะเป็นหน่วยงานของส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในระดับจังหวัด ตลอดจนหน้าที่ในประสานการปฏิบัติงานกับหน่วยงานต่างๆ ภายในจังหวัดที่เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3.5 สถานที่ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. หน่วยงานในส่วนภูมิภาคจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ศาลากลางจังหวัด สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด สำนักชลประทานที่ 1 และโครงการชลประทานจังหวัด
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลนครเชียงใหม่และองค์การบริหารส่วนตำบลแม่หอพระ

3. หอสมุดกลาง ห้องสมุดคณะสังคมศาสตร์ ห้องสมุดคณะมนุษยศาสตร์ ห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์ ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

5. หอสมุด รัชมังกลาภิเชก เชียงใหม่

3.6 ระยะเวลาดำเนินการศึกษา

รายงานการศึกษาเรื่องนี้ ใช้ระยะเวลาในการศึกษาเป็นเวลา 15 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2549 จนถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550 ดังตารางข้างล่างนี้

ขั้นตอนการศึกษา	ระยะเวลา (เดือนที่)														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1.เตรียมการ ศึกษาแนวคิด ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง															
2.เสนอหัวข้อและ โครงร่างวิทยานิพนธ์															
3.เตรียมแบบสัมภาษณ์															
4.เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม															
5.ประมวลและวิเคราะห์ผล															
6.เขียนรายงานการศึกษา จัดพิมพ์และแก้ไข															
7.เสนอผลการศึกษา															

3.7 การนำเสนอข้อมูลการศึกษา

แบ่งออกเป็น 5 บท คือ

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการศึกษา และประโยชน์ที่จะได้รับการศึกษา

บทที่ 2 แนวความคิดและการทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย แนวความคิดที่ใช้ในการศึกษา กรอบแนวความคิดในการศึกษา และเอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา ประกอบด้วย สมมติฐานการศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา สถานที่ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล ระยะเวลาดำเนินการศึกษา และการนำเสนอข้อมูลการศึกษา

บทที่ 4 ผลการศึกษา เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาคสนามและเอกสารบางส่วน และเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และเอกสาร แบ่งการนำเสนอเป็น 4 ส่วน ได้แก่

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพเชิงอำนาจ ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ในการจัดการสถานะฉุกเฉินของจังหวัดเชียงใหม่
2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับผลของการจัดการสถานะฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่
3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการจัดการสถานะฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ และ 4. ผลการศึกษาเกี่ยวกับการเมืองในการจัดการสถานะฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 5 บทสรุป เป็นการสรุปและอภิปรายผลของการศึกษาทั้งหมด ด้วยการนำข้อมูลที่ได้มาทดสอบสมมติฐานตามที่ตั้งไว้ภายใต้กรอบแนวความคิดที่สร้างไว้ การนำแนวความคิดมาใช้เพื่ออธิบายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ